

ANAF pregatește o serie de campanii de control pentru a verifica existența sediilor fixe și/sau permanente

O serie de controale va viza verificarea existenței unor sedii fixe și/sau sedii permanente ale contribuabililor nerezidenți pe teritoriul României, potrivit Agenției Naționale de Administrare Fiscala. Reprezentanții instituției au declarat recent ca se afla în derulare analize de risc pentru a stabili daca unii contribuabili îndeplinesc criteriile de a deține un sediu fix și/sau sediu permanent în România, dar nu s-au înregistrat fiscal.

Tematica sediului fix și/sau permanent este abordata atât în România, cât și la nivel internațional, fiind una dintre cele mai importante teme de pe agenda Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economica (OCDE), dar și a autorităților fiscale din alte state membre.

Acestea din urma au stabilit deja pentru contribuabili din România sedii permanente în acele state membre și colaboreaza prin mecanismul schimbului de informații în scopul stabilirii situației de fapt fiscale și al identificării unor astfel de sedii fixe/sedii permanente neînregistrate corespunzator.

La nivel național, ANAF pregatește o prima campanie de controale în privința contribuabililor nerezidenți, urmând ca într-o a doua etapa sa fie derulata și o campanie de controale în colaborare cu celelalte state membre, pentru contribuabilii rezidenți români care își desfășoara activitatea sau obțin venituri în alte state. Analiza inspectorilor fiscali în cadrul acțiunilor de control vizând tematica sediului fix și a sediului permanent este extrem de minuțioasă și presupune evaluarea tuturor documentelor (contracte, documente financiar-contabile, fișe de post și orice alte evidențe) care arata modalitatea factuala și legala în care se deruleaza activitatea economica.

Potrivit legislației, un nerezident genereaza un sediu fix atunci când „dispune în România de resurse umane și tehnice prin care poate desfășura în mod regulat livrari de bunuri și/sau prestari de servicii”, în timp ce un sediu permanent este „locul prin care se desfășoara integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent”.

Sediul fix și/sau sediul permanent sunt subiecte sensibile de control, cu un înalt grad de tehnicitate, dar care aduc bani extrem de mulți la bugetul de stat, în trecut fiind stabilite sume care depășesc 200-300 de milioane de lei per contribuabil. Practic în cadrul inspecțiilor care au analizat aceasta problematica, deși verificarea s-a realizat la nivelul contribuabilului rezident, impactul s-a rasfrânt nu numai asupra acestuia, ci și asupra entității nerezidente cu care acesta derula activități economice. De exemplu, în materia TVA, un nerezident este considerat ca având un sediu fix în România daca dispune de suficiente resurse umane și tehnice pentru a desfășura în mod regulat livrari de bunuri și/sau prestari de servicii pe teritoriul României.

Astfel, autoritățile fiscale inițiază o acțiune de control la nivelul contribuabilului roman, care are încheiat cu entitatea nerezidentă un contract de procesare de bunuri sau de marketing, de exemplu. În urma acestei analize fiscală consideră că entitatea nerezidentă dispune de un sediu fix în România întrucât utilizează resursele tehnice și umane ale contribuabilului roman, resurse care acționează sub controlul entității nerezidente, pentru a derula ea însăși, în mod direct, activități economice în România. O astfel de concluzie schimbă cu totul tratamentul fiscal al tranzacției din perspectiva TVA întrucât modifică două elemente esențiale, respectiv locul prestării serviciilor și persoana obligată la plata taxei. Dacă în varianta inițială (i.e. fără sediu fix) serviciile sunt considerate a fi prestate în beneficiul nerezidentului (deci cu locul prestării în țara unde acesta este situat), persoana obligată la plata taxei fiind așadar nerezidentul, în scenariul existenței sediului fix, serviciile sunt considerate a fi prestate în beneficiul sediului fix (din România), persoana obligată la plata taxei fiind așadar contribuabilul român. Impactul este unul imediat fiind atât de natură financiară (TVA suplimentară de plată stabilită în sarcina rezidentului), cât și de natură operațională (înregistrarea nerezidentului ca sediu fix și regândirea modelului de business).

Având în vedere consecințele financiare ale unor astfel de controale, contribuabilii ar trebui să întreprindă o analiză internă pentru a preveni sau diminua eventuale riscuri derivate din astfel de modele de afaceri.